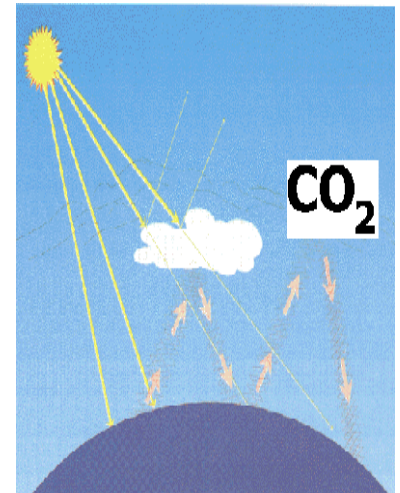

COMPROBAMOS E MEDIMOS O EFECTO INVERNADOIRO

Curso 2008 / 2009
1º ESO A

A luz solar transformase en calor cando impacta contra os obxectos. Xa que a luz atravesa materiais transparentes e translúcidos, ocorre que ao se transformar en calor, no interior de locais e habitáculos, ocorre que os materiais que deixan pasar a luz, non deixa, en cambio, saír a calor.

A atmosfera configura un grande habitáculo, e a mesma atmosfera que deixa pasar a luz, no permite que a calor se disipe cara o espazo exterior. Os gases responsables de este efecto invernadoiro atmosférico son o vapor de auga e o dióxido de carbono, principalmente.

Material preciso:

Dúas caixas de cartón e cristal.
Dous termómetros.
Papel de aluminio e cartolina negra.
Soporte para montaxes de laboratorio.
Compás de navegación.
Reloxo con cronómetro.
Calibre.

Procedemento:

- Facer as operacións á sombra.
- Anotar as dimensións das caixas e os grosos dos diferentes materiais.
- Forrar as caixas interiormente con o papel de aluminio e con a cartolina.
- Introducir os termómetros de precisión.
- Mantendo tapadas as caixas, montalas nos soportes anotando o rumbo e a inclinación valéndose para elo do compás con clinómetro.
- Encarar o dispositivo con o sol aliñando as sombras.
- Cada equipo rexistra as temperaturas que se acadan cada 30 segundos.
- Preséntase o resultado por medio dunha táboa dobre e constrúese unha gráfica.

Datos:

Dimensións das caixas: 185X261X59 mm

Grosor dos laterais e fondo de cartón:

Fondo: 3 mm

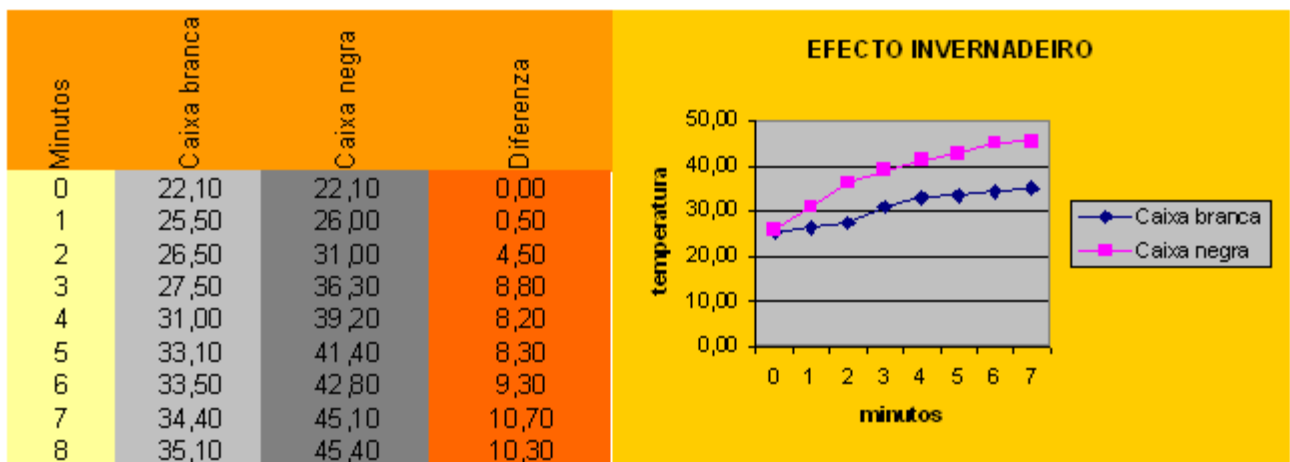
Laterais: 7mm

Grosor do cristal:

Tapa de vidro: 3 mm

Rumbo: 342 ° (18° W)

Inclinación: 42°

Transversalidade:

Búscanse gráficos de construcións que se valen do efecto invernadoiro como recurso enerxético.

Constrúese unha cociña solar.

